உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

சைவம்

சென்னைச் சிவனடியார் திருக்கூட்டத்தின்
மாதாந்தரப் பத்திரிகை.

1915ரு

முதல் மலர்.

இது
திருப்பாதிரிப்புலியூர் ஞானியார் மடாலயம்
ஸ்ரீ - சிவசண்முக மெய்ஞ்ஞான சிவாசாரிய சுவாமிகளுக்குச்
சமர்ப்பிக்கப்பெற்றது.

பத்திரிகாசிரியர் :

இருக்கம் - ஆதிமூல முதலியார்,
(Retired Accountant, Military Accts. Department.)
நெ. 43, பாலையப்பன் வீதி, சென்னை.

சென்னை :
வைஜயந்தி அச்சுக்கூடம், மவுண்ட்ரோட்.
1915
விலை ரூபா 1.
(தபாற் செலவுட்பட.)

சென்னைச் சிவனடியார் திருக்கூட்டத்தின் போஷகர்கள்.

ஸ்ரீமான் - மயிலை - கதிர்வேல் முதலியாரவர்கள்,
General Merchant, Chin

,, P. ராவ்சாஹிப்-மாசிலாமணி முதலியாரவர்கள்,
Engineering Contractor, Mad

,, S. இரத்தினவேல் ... யாரவர்கள்,
Messrs. Best & Co., Madras.

,, Rai Bahadur, K ... லிங்கம் பிள்ளையவர்கள்,
Presidency Post Master, Ma

,, C. வெங்கு பிள்ளை
Retire

,, V. முத்தையா பிள்

,, R. காசி விசுவநாத ... வர்கள்,
bacco Merchant, Madra

,, P. சுப்பிரமணிய முதலிய
Retire ... neer.

அட்டவணை.

உள்ளுறை. பக்கம்.

1. அகத்தியர் திரட்டியருளிய தேவாரத்திரட்டின் உண்மைச் சிறப்பு 136, 165
2. ஆலயவழிபாடு 13
3. இளையான்குடிமாறநாயனார் புராணம் 64
4. ஊழ் (திருக்குறள்) 149
5. ஒழுக்கம் 157
6. கங்காஜடேச சர்மா அவர்களின் பத்திரிகாபிமானமும் வியாசமும் 69
7. கடவுளுக்கும் ஒருமனைவி உண்டா? 26
8. கடவுளுக்கும் இன்பதுன்பங்களுண்டா? 175
9. கணபதி மான்மியம் 119
10. கற்பு 27
11. குமாரசாமிச் செட்டியாரவர்கள் நன்கொடை ... 114
12. சிவஞானபோதச் சிறப்பு 54
13. சீவகாருண்ணியம் 15
14. சென்னைச்சிவனடியார் திருக்கூட்டம் 5, 72, 74
15. சைவம் 1, 17
16. சைவசமயிகளுக்கு எச்சரிப்பு 88, 107
17. சைவசித்தாந்த மகா சமாஜம் 36
18. சைவர்கள் பெரும் பாக்கியம் 181
19. சைவாகமப் பிராமாணியம் 163
20. ஞானப்பிரகாச சம்பாஷணை 41, 57, 81, 97, 121
21. ஞானவிசாரணை 11, 32
22. தாருகவனமுனிவர் சரித்திரம்... ... ... 169, 185
23. திருக்குறள் முதற்பா 198, 207
24. திருநீலகண்ட நாயனார் புராணம் 137, 153
25. நம்பியாண்டார் நம்பி புராணம் 114, 125
26. நன்மை விதைத்தால் நன்மை விளையும் தீமை விதைத்தால் தீமை விளையும் 160
27. பதி பசு பாசம் 7, 22, 47, 91, 103, 129, 145
28. பத்திரிகாபிமானிகளும் அபிப்பிராயங்களும் ... 132
29. பரிமேலழகருரைச் சந்தேகவினா 63
30. பற்று 55, 95, 116
31. பால சுப்பிரமணிய பக்தஜன சபை 161
32. பொன்னனையார் சரித்திரம் 201
33. மெய்கண்டதேவர் பிரபாவம் 8, 53
34. மெய்யுணர்தல் (திருக்குறள்) 194
35. மெய்யுணர்வு ... . 18[illegible]
36. வருணாச்சிரமச் சண்டை 5
37. வேணி வருணனை 1

பிழைதிருத்தம்.

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
4	14, 17	தாய்பாவைகள்	தாய்ப்பாவைகள்
9	10	அச்சுதன்	அச்சுதக்களப்பாளர்
12	26	எத்தனைச்	எத்தனை
13	23	உருப்பு	உறுப்பு
22	20	துறவு	துரவு
26	11	கோலமே	காலமே
,,	28	ஆன்மாக்களுக்கு	அவ்வான்மாக்களுக்கு
,,	,,	தன்	தம்
,,	29	ஆன்மாக்களின்	அவைகளின்
29	25	வெற்றிலைப்பாக்கு	வெற்றிலைபாக்கு
33	28	அவை	அவர்கள்
,,	30	அன்புண்டாகும்படி	அன்புண்டாகும்படி
34	14	நன்கடம்பனை	நங்கடம்பனை
35	31	கசித்துருக	கசிந்துருக
39	13	நவம்பர்	டிசம்பர்
41	24	கைகுட்டை	கைக்குட்டை
45	15	தாய்பாவை	தாய்ப்பாவை
48	6	பதின்மூன்று	பதினொரு
56	29	முதனிலைத்திரிந்த	முதனிலைதிரிந்த
57	9	நமனேபுதற்	நமனேவுதற்
58	3	அரைகாசாக	அரைக்காசாக
60	5	அளப்பில்கீதஞ்சொன்றுக்	அளப்பிலகீதஞ்சொன்னார்க்
65	27	நேரிடும்படிச்	நேரிடும்படி
68	16	வேறெந்த	வேறெந்தப்
89	21	படிச்	படி
95	19	பொறிய	பொரிய
97	8	மறுகற்பதி	மருகற்பதி
99	26	சிவப்பிரகாச	சிவஞானசித்தியார்
107	18	சதுர்த்த	சதுர
142	33	விதிப்படிப்	விதிப்படி
144	35	மெத்த	மெத்தச்
145	12	இவைகளை	இவைகளுள்
146	33	சகம்	சுகம்
147	3	யாயுட்	யாயுப்
153	15	போம்படிச்	போம்படி
159	23	கொண்டு	கண்டு
170	13	கொள்ளும்படிச்	கொள்ளும்படி
171	19	வீட்டிலென்ன	விட்டிலென்ன
184	17	பிறர்க்குறைக்கும்	பிறர்க்குரைக்கும்
,,	27	மலர்த்	மலர்
185	28	படிச்	படி

☞ இப்பிழைதிருத்தங்கள் பெருபாலும் திருவீழிமிழலை ஸ்ரீசிவாக்கிர யோகி தேசிகமந்திரம் ஸ்ரீலஸ்ரீ சு - ஆதிதம்பாத்தம்பிரான் சுவாமிகளவர்களால் எழுதியுபகரிக்கப்பட்டன.

உ
சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்.

சைவம்

மலர் 1.] | ஆனந்தஹு தைமீ 1915ஹு ஜனவரிமீ | [இதழ் 1.

சைவம்.

விநாயகர் துதி.

"உள்ளமெனுங் கூடத்தி லூக்கமெனுந் தறிநிறுவி யுறுதி யாகத்
தள்ளரிய வன்பென்னுந் தொடர்பூட்டி யிடைப்படுத்தித் தறுகட் பாசக்
கள்ளவினைப் பசுபோதக் கவளமிடக் களித்துண்டு கருணை யென்னும்
வெள்ளமதம் பொழிசித்தி வேழத்தை நினைந்துவரு வினைக டீர்ப்பாம்."

சிவசம்பந்த முடையது சைவம் எனப்படும். சிவமாவது அகண்டமாய், அருள் வெளியாய், ஆதியந்த மற்றதாய், ஆனந்த மயமாய், உயர் வொப்பில்லாததாய், உரையுணர் விறந்ததாய், எங்கும் நிறைந்ததாய், என்றும் உள்ளதாய், எல்லாம் அறிவதாய், எல்லாம் வல்லதாய், மலரகிதமாய், குணங்குறியற்றதாய், நாமரூபமில்லாததாய், பேரொளியாய், கற்பனைகடந்ததாய், போக்கு வரவு, சமீபம் தூரம், சுகம் துக்கம், தூலம் சூக்குமம், சுத்தம் அசுத்தம், பேதம் அபேதம், குணம் குற்றம், குறைவு நிறைவு, உயர்வு தாழ்வு முதலிய விகற்பங்களற்றதாய், எவ்வகைச் சமயத்தோர்க்கும் அவ்வவர் பொருளாய், தன்னை மெய்யன்போடு வணங்கும் அன்பர்களின் அன்பே தனக்குரிய வடிவாய் விளங்கும் தனிப்பரம்பொருளாம். சிவம் என்னுஞ் சொல்லுக்கு மங்கலம் என்பதுபொருள். மேலே கூறிய மங்கல குணங்கள்யாவும் கடவுளிடத்தில் பொருந்தியிருப்பதனால் அவருக்குச் சிவன் என்னும் திருநாமம் உண்டாயிற்று. இத்தகைய தனிமுதற் பொருளை வழிபடுவோர் சைவரெனவும், அப்பரம்பொருளை வழிபடும் மார்க்கம் சைவநெறியெனவும் சைவசமயம் எனவும் சொல்லப்படும்.

சிவநாமம் வேதங்களின் ஆத்மநாயகமாய் அவற்றின் இருதயத்தில் இருந்துகொண்டு அவற்றைப் பிரகாசப்படுத்திக்கொண்டிருக்

கிறது: எவ்வாறெனில், வேதங்கள் நான்கெனினும், அதர்வணத்தை மற்ற மூன்றினுள் அடக்கி அவைமூன்றே எனக்கூறுவர். ஆதலால் வேதம் " த்ரயீ " என்னப்பட்டது. அம்மூன்றனுள் நடுவிலிருப்பது யசுர் வேதம். இது ஏழுகாண்டங்களையுடையது. இவற்றுள் நடுக்காண்டத்திலிருப்பது ஸ்ரீ ருத்திரம். ஸ்ரீ ருத்திரத்தின் மத்தியில் ஸ்ரீ பஞ்சாக்கர மகாமந்திரம் இருக்கின்றது. இம்மகாமந்திர மத்தியில் சிவநாமம் இருக்கிறது. இதனால் வேதத்தின் மெய்ப்பொருள் சிவம் என்பதும், சிவநாமத்தால் வேதம் விளக்கமுற்றிருக்கிறதென்பதும் விளங்கும். இதனையே தமிழ்வேதம் " காதலாகிக் கசிந்து கண்ணீர் மல்கி, யோதுவார்தமை நன்னெறிக் குய்ப்பது, வேத நான்கினு மெய்ப் பொரு ளாவது, நாத னாம நமச்சி வாயவே " என்றருளிச்செய்தது.

இத்தகைய சிவபெருமானே முழுமுதற் கடவுளென்பதும், வேதசிவாகமங்கள் அவரருளிச்செய்த முதனூல்களென்பதும், இவற்றுள் வேதம் பொதுநூலும் சிவாகமம் சிறப்பு நூலுமாம் என்பதும், தேவாரத்திருமுறைகள் பன்னிரண்டும் அவற்றின் சாரமாகிய தமிழ் வேதமென்பதும், பூதி ருத்திராக்கங்களே பசுபோதங் களையவல்ல வைதிக சைவசின்னங்களென்பதும், ஸ்ரீபஞ்சாக்கரமே வீடுபேறரு ளும் மகாமந்திரம் என்பதும், குருலிங்க சங்கமவழிபாடே சிவ பெருமானுர்க்குச் செய்யப்படும் உத்தமோத்தம வழிபாடென்பதும், பதிபசுபாசம் என்னும் மூன்று பொருள்களும் அநாதிநித்தியப் பொருள்களென்பதும், சரியை கிரியை யோகம் என்னும் மார்க்கங் களை முறைப்படி அநுட்டித்து ஞானத்தாற் சிவனடியைச் சேர்ந்து சிவமாந்தன்மையடைதலே முத்தி யென்பதும் சைவசமயத்தின் கோட்பாடுகளாம்.

இவற்றைத் தமிழில் விளக்கும் ஞானநூல்கள் சிவஞானபோதம் முதலிய சாத்திரங்கள் பதினன்கும், தேவாரத்திருமுறைகள் பன்னி ரண்டுமாம். இவற்றுள் சிவஞானபோத முதலிய பதினன்கு நூல் களும் சாத்திர ரூபமாகவும், தேவார முதலிய முதற் பதினொருதிரு முறைகளும் தோத்திர ரூபமாகவும், பன்னிரண்டாந்திருமுறையாகிய பெரிய புராணம் சைவசித்தாந்த நெறியில் ஒழுகி முத்தியடைந்த பெரியோர்களின் சரித்திர ரூபமாகவும் சைவசித்தாந்தத்தின் உண் மைகளை விளக்கும்.

சிவஞான போதமுதலிய நூல்கள் பதினன்கும் மெய்கண்ட சாத் திரம் எனவும், சுத்தாத்துவித சாத்திரமெனவும், சித்தாந்தசாத்திரம் எனவும் சொல்லப்படும். இதனை ஸ்ரீமத் - தாயுமான சுவாமிகள்

'மெய்கண்டார் காணும் புனிதமெய் மத்துவித, மெய்கண்ட நாத னருள் மேவுநா ளெந்நாளோ" என்று தமிழ்ச் சிவஞானபோதம் செய்தருளிய மெய்கண்டதேவநாயனாரைத் தோத்திரஞ்செய்ததனு லுணர்க. சித்தாந்தம் என்பதற்கு முடிபு என்பது பொருள். வேதத் தின் முடிபாகிய வேதாந்தத்தின் சாரமாயிருப்பது சைவம் ஆகலின் சைவம் சித்தாந்தமெனப்பட்டது. இதனை ஸ்ரீமத் - குமரகுருபர சுவாமிகள் " ஒரும் வேதாந்தமென் றுச்சியிற் பழுத்த - ஆராவின்ப வருங்கனி பிழிந்து - சாரங்கொண்ட சைவசித்தாந்தத் - தேனமு தருந்தினர் சிலரே" என்றதனால் உணர்க.

சிவஞானப் பிரகாசவெண்பா.

சிவஞான போதத்தாற் சென்மவிடாய் தீர்ந்து
சிவஞான சித்தியாற் றேறிச்—சிவஞான
போதத்தை மெய்கண்டான் போதித்தான் சித்தியினைச்
சாதித்தான் றனரு ணந்தி.

மற்றிரண்டு மாய்ந்து மருவி லுமாபதியார்
சொற்றசிவப் பிரகாசத் தொன்னூ—லற்றநிலை
யாங்கதுவே சீவன்முத்த னாக்குவிக்கு மந்நூலே
யோங்குசகீ டேழியும் பின்னும்.

அம்மை திருவந்தாதி நற்கீர ரந்தாதி
பொய்ம்மையிலாப் பொன்வண்ணத் தந்தாதி—செம்மைத்
திருமூலர் மாலையிவை சித்தாந்த மாகும்
வருமூவர் வாக்கியமு மாம்.

சித்தாந்த மென்னுந் திருவிளக்கைக் கொண்டறிந்தேன்
முத்தாந்த வாவி முதற்பொருளை—சித்தாந்தத்
தேனைப் பருகிச் செனன மரணமெனுங்
கானைக் கடந்தொழிந்தேன் காண்.

சித்தாந்த சாத்திரங்கள் மிகுந்த கல்வியறிவுடையார்க்கே யன்றி யேனையோர்க்கு நன்குவிளங்குவன வல்ல. கல்விமான்களுள்ளும் சமயவிசேட தீக்கைகள்பெற்று நன்னெறியில் ஒழுகுவார்க்கே அவை ஆன்றோர்களால் போதிக்கப்பட்டன. சைவாகமத்தின்படி கடவுளை வழிபடும் மார்க்கம் அவரவர்கள் பக்குவத்திற்கேற்ப சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் என நான்குவகைப்படும். இவற்றுள் சரியையின் முதிர்ச்சியில் கிரியையும், கிரியையின் முதிர்ச்சியில் யோகமும், யோகத்தின் முதிர்ச்சியில் ஞானமும் உண்டாகும். இதனை ஸ்ரீமத் - தாயுமான சுவாமிகள் " விரும்புஞ் சரியை முதல் மெய்ஞ்ஞான நான்

கும், அரும்புமலர் காய்கனிபோ லன்றோ பராபரமே" என்று விரங்க உரைத்தனர். ஆதலால் ஆன்றோர்கள் ஞான நூல்களாகிய சித்தாந்த சாத்திரங்களைப் பக்குவமுடையார்க்கேயன்றி யேனையோர்க்குப் போதிக்கிறதில்லை. அவற்றை அபக்குவர்க்குப் போதித்தால் அவர்கள் விபரீத வுணர்ச்சியடைந்து சரியை கிரியைகளையுங் கைவிட்டுக் கெடுவரென்பது ஆன்றோர் கருத்து. இவ்வுண்மையை யறியாதார் பலர் ஆலயவழிபாடு, புராணபடனம், சிவதலயாத்திரை முதலியனவே சைவசமய நெறிகளெனவும், இவை அறிவீனர்களுக்கே யுரியன எனவும், சைவர்களுக்கு ஞானசாத்திரங்களே யில்லையென வும் விபரீத உணர்ச்சி யுடையாராய்ச் சைவாநுட்டானங்களைக் கைவிட்டிருக்கிறார்கள். இதனால் உலகில் சைவாநுட்டானங்கள் மிகவுங் குன்றிவிட்டன. அன்றியும், முற்காலத்தில் சைவசமயிகளுக்குச் சிறுபோதிலேயே தமிழ் முதலிய தாய் பாஷைகளோடு சைவாநுட்டானங்களும் கற்பிக்கப்பட்டன. இவர்களுக்கு அக்காலத்தில் பிறசமயத்தினரின் கூட்டுறவு அதிகமாயில்லை. இக்காலத்திலோ வெனில் தமிழ் முதலிய தாய் பாஷைகள் அன்னிய பாஷைகளாய் வருகின்றன. சைவாநுட்டானங்கள் எந்தப்பாடசாலையிலும் போதிக்கப்படுகிறதில்லை. பிறசமயத்தவர் கூட்டுறவு எங்கும் நிரம்பி இருக்கின்றது. ஆதலால் இவர்களுக்குச் சைவ உண்மைகளைக் காலதேச வர்த்தமானங்களுக் கிசையப் போதித்தலன்றி இவர்கள் சைவாநுட்டானங்களை யநுட்டிக்கமாட்டார்கள். இதனை யுணர்ந்த சைவாபிமானிகள் சிலர் இப்போது சித்தாந்த சாத்திரங்களை யச்சிட்டும், ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்தும், பகிரங்கமாகப் பிரசங்கித்தும், பத்திரிகைகள் வாயிலாக வெளியிட்டும் சைவசமயாபிவிருத்திசெய்யத் தலைப்பட்டார்கள். ஆயினும், மிகவுங் கற்றவர் சிலருக்கேயன்றி மற்றவர்கள் பலருக்கும் பயன்படுமாறு மிகவும் எளிய வசன நடையில் வெளிவரும் பத்திரிகைகள் இல்லாமையால் இக்குறையை ஒருவாறு நீக்கக்கருதி, சென்னைச் சிவனடியார் திருக்கூட்டத்தினர் இப்பத்திரிகை வாயிலாகச் சைவசித்தாந்த உண்மைகளையும், புராணேதிகாச முதலியவற்றையும் மிகவும் எளிய நடையில் எழுதி வெளியிடத்துணிந்து முன்வந்துள்ளார்கள். இப்பத்திரிகை முதலில் மாதம் ஒருமுறைக்குக் குறையாமல் வெளிவரும். இச்சபையில் இப்போது எழுபது அங்கத்தினர் இருக்கிறார்கள். இவர்களுள் சிலர் மாதந்தோறும் இரண்டு ரூபாவும், சிலர் ஒரு ரூபாவும், சிலர் எட்டு அணுவும், மற்றவர்கள் நான்கு அணுவுமாகச்

சந்தாம் உபகரித்து வருகிறார்கள். இவ்வருமானத்தைக்கொண்டும், மற்றுஞ்சில சைவாபிமான சிலர்கள் அவ்வக்காலத்திற் கொடுக்கும் நன்கொடைகளைக்கொண்டும் இச்சபையார் சென்ற பதினேழுவருடங்களாகச் சிவதலயாத்திரைகள், பாடசாலைப்பரிபாலன முதலியன செய்து வந்தார்கள். இவர்கள் இதுவரையில் செய்துவந்தவைகள் வருடந்தோறும் வெளியிடப்பட்ட சபாக்கிரந்தம் என்னும் அறிக்கைப்புத்தகங்களில் விளக்கப்பட்டன. இச்சபையின் அங்கத்தவர்களும் நன்கொடையாளர்களும் அதிகப்படுந்தோறும் இப்பத்திரிகை மாதமிருமுறையாகவும், வாரமொருமுறையாகவும் வெளிவரும். இப்பத்திரிகையைப் பலர்க்கும் இலவசமாய்க் கொடுக்கவேண்டுமென்பதே இச்சபையின் உத்தேசம். ஆனால், இலவசமாய்க்கொடுத்தால் நாடக முதலியவற்றின் விளம்பரப் பத்திரிகைகளைப்போல் பலர் கையில் அகப்பட்டு அவலமாய்விடும். ஆதலால் இப்பத்திரிகை இச்சபையின் அங்கத்தவர்களுக்குத் தண்டற்காரர் மூலமாக அனுப்பப்படும். மற்றவர்கள் தபால்செலவு முதலிய சில்லரை செலவுகளின் பொருட்டு வருடம் ஒன்றுக்குப் பன்னிரண்டணு வீதம் கொடுத்து, தபால் மூலமாய்ப் பெற்றுக்கொள்ளவேண்டும். பொருள் வருவாயை எதிர்பாராமல் யாவரும் சைவசமய உண்மைகளை எளிதில் உணரவேண்டி இப்பத்திரிகை வெளியிடப்படலாலும், இதை வாசிப்பவர்கள் அடையும் பயன் மிகப் பெரிதாகவும் இதன்பொருட்டு அவர்கள் கொடுக்குந்தொகை தபால் செலவு உட்பட மாதம் ஒன்றுக்கு ஒரு அணுவேயாகவும் இருப்பதனுலும், சைவசமயிகள் பலரும் இப்பத்திரிகையை வாங்கிப் படித்தும், பிறரை வாங்கிப் படிக்கச்செய்தும், வறுமையினுலேனும் உலோப குணத்தாலேனும், அசட்டையாலேனும் வாங்கிப்படிக்காதவர்களுக்கு வாங்கிக்கொடுத்தும், கூடுமானவர்கள் இச்சபையின் அங்கத்தவர்களாக இருந்து இயன்ற உதவிகளைச்செய்தும் சைவசமயபரிபாலனஞ் செய்யும்வண்ணம் இச்சபையார் பிரார்த்திக்கிறார்கள்.

சென்னைச் சிவனடியார் திருக்கூட்டம்.

இச்சபை 1898ஹு தாபிக்கப்பெற்று, அரசாங்கத்தினரால் 1860-வது வருடத்து 21-ஆவது சட்டத்தின்படி ரிஜிஸ்டர் செய்யப்பெற்றுள்ளது. இச்சபையார் 1898, 1899, 1900-ஆம் வருடங்களில், பெருங்கூட்டமான சிவனடியார்களுடன் கூடி, தொண்டை

நாட்டில் தேவாரம்பெற்ற மூப்பத்திரண்டு தலங்கட்கும் யாத்திரை செய்து, ஆங்காங்கு எண்ணிறந்த சிவனடியார்களுடன் அன்வளாவி திருக்கோயில்வழிபாடு, தேவாரபாராயணம் சைவப்பிரசங்கமுதலி யன செய்து, 1901ஹு பிப்ரவரிமீ 3உ திருவொற்றியூரில் ஸ்ரீ தியாகராஜப் பெருமானுருக்குக் கும்பாபிஷேக மகோற்சவஞ் செய் வித்து, தொண்டைநாட்டுத் தேவாரத்தல யாத்திரையைப் பூர்த்தி செய்தார்கள். அதன் பிறகு, தொண்டைநாட்டில் ஏனையசிவதலங் கட்கும், சோழநாடு, கொங்குநாடு, நடுநாடு முதலியவற்றிலுள்ள சிவ தலங்கள் பலவற்றிற்கும் முன்போலவே யாத்திரை செய்யத்தொடங்கி ஏறக்குறைய இருநூறு சிவதலயாத்திரைகள் செய்தார்கள். 1905-ஆம் வருடம் 3000-ரூபாவரையில் செலவிட்டு "சென்னைச்சிவனடியார் திருக்கூட்டச் சபாமண்டபம்" கட்டினார்கள். இதில் அது முதல் சைவப்பிரசங்கங்களும், தமிழ்வேதபாராயணங்களும், இச்சபையின் சகல நடவடிக்கைகளும் நடைபெறுகின்றன. இதில் சிவஞானமுனி வர் திருநாமத்தால் புத்தகசாலைதாபித்து சுமார் 600-தமிழ்ப்புத்தகங் கள் சேகரித்து வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இச்சபையார் சென்னை யில் The Saivaite Elementary School என்னும் பாடசாலை வைத்து அதில் சிறுவர்களுக்குத் தினந்தோறும் பகல் 10-மணி முதல் 5-மணிவரையில் ஆங்கிலம் தமிழ் தெலுங்கு ஆகிய இவற் ேறாடு தேவாரமுதலிய சைவநூல்களும் ஒழுக்கங்களும் கற்பிக்கிறார் கள். இதற்கென நேர்த்தியான கட்டடமுங் கட்டப்பெற்றிருக்கிறது. இதில் இப்போது நான்கு வகுப்புகள் இருக்கின்றன. 70-சிறுவர்கள் இருக்கிறார்கள். இப்பாடசாலை அரசாங்கத்தின் கிராண்டினையிட் என்னும் உதவியைப் பெற்றிருக்கிறது. இவ்விதமான சைவ ஆங் கில பாீடசாலை வேறெங்கும் இல்லாதிருப்பதனால் சைவாபிமானிகள் பலர் அடிக்கடி இப்பாடசாலைக்குவந்து சிறுபிள்ளைகள் இனியகுர லோடு தேவாரம் பாடுவதையும், சிவசரித்திரங்கள் சொல்வதையும் கேட்டு ஆனந்திக்கிறார்கள். சைவத்திருமுறைகள் பன்னிரண்டுள் ளன வென்பதையறியாதார் பலரும் அறிந்து ஓதவேண்டி, இச்சபை யார் பன்னிருதிருமுறைகளைத் திரட்டி அச்சிட்டார்கள். இதன் பிறகே பலதிருமுறைத் திரட்டுகள் வெளியாயின. அகத்தியமாமுனி வர் திரட்டியருளிய தேவாரத்திரட்டை அச்சிட்டு மிகவும் சிறிய விலைக்கும் இலவசமாகவும் பலர்க்கும் கொடுத்தார்கள். ஸ்ரீமத் - சுவாமிநாதபண்டிதரவர்கள் அடங்கன் முறையோடு சேர்த்து அச் சிட்ட திருமுறைப் பெருமையைத் தனிப்புத்தகமாக அச்சிட்டு மிக

வும் அறியவிலைக்கு விற்கிறார்கள். திருமுறைகளுக்கு மகோற்சவங்கள் செய்துகாட்டி, பலவிடங்களிலும் அம்மகோற்சவம் நடைபெறச் செய்தனர். சைவசமயத்தின் தற்கால நிலைமையையும் அதைப் பரிபாலிக்கும் வழிகளையும் விளக்கி "சைவசமயிகளின் கடமை" என்னும் நூலையும், "சைவசமயிகளுக்கு எச்சரிப்பு," "சைவசமய பரிபாலனம்" முதலிய மகுடங்களுடைய துண்டுப் பத்திரிகைகளையும் ஏராளமாக வெளியிட்டு எங்குஞ் சைவாபிமானக்கிளர்ச்சியை யுண்டாக்கினார்கள். இச்சபையின் வரவுசெலவுகணக்குகள் இச்சபையின் ஆரம்பமுதல் இதுவரையில், மிகவும் ஒழுங்காக எழுதிவைக்கப் பெற்றும், கணிதபரிசோதகர்களால் பரிசோதிக்கப்பெற்றும், மகாஜனசபையாரால் அங்கீகரிக்கப்பெற்றும் வருடந்தோறும் அச்சிட்டு வெளியிடப்படுகின்றன. இவ்விதமாகவும், இவ்வளவு நெடுங்காலமாகவுஞ் சைவசமயபரிபாலனஞ் செய்யும் சபைகள் சைவசமயிகளுக்குள் மிகவும் அருமையினும் அருமை. இதில் அங்கத்தவர்களாகச் சேர்ந்து சைவசமயத்தைப் பரிபாலிப்பது சைவசமயிகளுக்கு மிகப் பெருமையினும் பெருமை.

பதி பசு பாசம்.

பதி பசு பாசம் என்னும் மூன்று பொருள்களும் அநாதியாகவும் நித்தியமாகவும் உள்ள பொருள்கள். இவற்றுள் பதியாவது உயர்வொப்பில்லாததும் மலரகிதமானதுமான தனிப்பரம்பொருள். இப் பரம்பொருளே சிவமெனப்படும். பசு, ஆன்மா, உயிர் என்பன ஒரு பொருட்சொற்கள். ஆன்மாக்கள் எண்ணிறந்தன. இவை அநாதியாகவே மலமாகிய பாசத்தாற் கட்டுப்பட்டிருத்தலினால் பசுக்கள் எனப்படும். பாசம் எனினும் மலம் எனினும் ஒன்றே. பாசமானது ஆணவம் மாயை கன்மம் என மூவகையாக இருக்கும். இவை மும்மலங்களெனப்படும். இவற்றுள் ஆணவம், செம்புள்ளபோதே அதில் களிம்பும் இருப்பதுபோல், ஆன்மாவுள்ளபோதே அதனுடன் இருந்துகொண்டு ஆன்மாவின் அறிவும் செயலும் நிகழவொட்டாமல் மறைத்துக்கொண்டிருக்கும்.

பதி பசு பாச விளக்கம் - ஆணவமல இலக்கணம்.

நெல்லினுக் குமியும் செம்பி னிடுகா ளிதமும் போலத்
தொல்லைதொட் டின்று காறு முயிரிடைத் தொக்கி நிற்கும்
வல்லியோர் பங்க னருளான் வடிவெடுத் தருளுங் காலம்
புல்லுறு பனிபோற் பொன்றும் போதவா தவனை மும்மால்.

மாயையென்பது தனுகரண புவன போகங்களாக விரிந்து கிடக்கும் அசித்துப் பொருள்களாம். இவை சடப்பொருள்கள் எனவும் சொல்லப்படும். இவற்றுள் தனு என்பது ஓரறி வுயிர்களாகிய புல் பூண்டு முதல் தேவர் ஈறாக உள்ள உயிர்கள் எடுக்கும் சரீரங்கள். கரணம் என்பது மனம் புத்தி சித்தம் அகங்காரம் என்னும் அகக்கரணங்கள் நான்கும் புறக்கரணங்களும். புவனம் என்பது ஆன்மாக்கள் சரீரம் எடுக்கும் பலவகைப்பட்ட உலகங்கள். போகம் என்பது ஆன்மாக்கள் செய்யும் நல்வினை தீவினைக் கீடாக அனுபவிக்கும் இன்பதுன்பங்கள்.

பதி பசு பாச விளக்கம்.

மாயையே யுடல மாகு மாயையே கரண மாகும்
மாயையே புவன மாகு மாயையே போக மாகும்
மாயையே பொறிக ளாகு மாயையே புலன்க ளாகும்
மாயையே யண்ட பிண்டம் யாவையு மாயை யாமே.

செம்பு உள்ளபோதே அதில் களிம்பு இருத்தல் போலவும், களிம்பு நீங்கினால் அது பொன்னாவதுபோலவும், ஆன்மாக்களிடத்தில் அநாதியாகவே பாசம் இருத்தலால் அவை பசுக்களாகி, பிறப்பிறப்புக்களாகிய துன்பக்கடலில் அமிழ்ந்து கிடக்கின்றன. பாசம் நீங்கப்பெற்றால் ஆன்மாக்கள் சிவமேயாய் பேரின்பமயமாயிருக்கும். ஆதலால் பாசத்தால் கட்டுண்டு துன்பப்படும் ஆன்மாக்களின்மீது பாசமில்லாதவராகிய கடவுள் பெருங்கருணை கூர்ந்து ஆன்மாக்களைப் பாசத்தினின்றும் விடுவித்துத் தம்முடைய திருவடி யின்பத்தைக் கொடுத்தருளவேண்டி, அழுக்கைக்கொண்டு அழுக்கைப்போக்குவதுபோல் பாசத்தைக்கொண்டே பலபிறவிகளெடுக்கச்செய்து, இருவினையொப்பும் மலபரிபாகமும் வருவித்து, தமது திருவடி யின்பத்தைக் கொடுத்தருளுவர்.

(இன்னும் வரும்.)

சைவ சந்தான குரவருள் ஒருவராகிய மெய்கண்டதேவர் பிரபாவம்.

தேவார திருவாசகங்களைத் திருவாய்மலர்ந்தருளிய திருஞான சம்பந்த சுவாமிகள், திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள், சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள், மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் என்னும் நால்வரும் சைவசமய குரவரெனவும், சிவஞானபோதமுதலிய தமிழ்ச் சித்தாந்த சாத்திரங்

ள் பதினன்கையும் செய்தருளிய மெய்கண்டதேவர், அருணந்தி சிவாசாரியார், மறைஞானசம்பந்தர், உமாபதி சிவாசாரியார் ஆகிய நால்வரும் சைவசந்தான குரவர் எனவும் பூசிக்கப் படுகின்றார்கள். இவர்களுள் சமயாசாரியர்களுடைய சரித்திரங்கள் பலர்க்கும் தெரியும். சந்தானசாரியர்களுடைய சரித்திரங்களை யறிந்தவர்கள் மிகச் சிலரே. ஆதலால் சந்தான குரவர்களுள் முதல்வராகிய மெய்கண்டதேவர் சரித்திரத்தை ஈண்டு வெளியிடத் தொடங்குகிறோம்.

சோழநாட்டில் திருப்பெண்ணாகடம் என்னுந் திருப்பதியில் அச்சுதன் என்னும் வேளாள குலதிலகர் ஒருவர் சிவபூசாதுரந்தராய், அருந்ததிபோலுங் கற்பிற் சிறந்த மனைவியோடு அறத்தாற்றின் இல்லறம் புரிந்துவந்தனர். அவர் தமக்குப் புத்திரப் பேறுவேண்டி, தமக்கு ஆன்மார்த்தமாயுள்ள சுவேதவனம் என்னும் திருவெண்காட்டில் முக்குள தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து சிவபெருமானைத் தியானித்துத் தவஞ்செய்வாராயினர்.

திருவெண்காட்டுத் தேவாரப்பதிகத்தில் திருஞான சம்பந்த சுவாமிகள் "பேயடையாப் பிரிவெய்தும் பிள்ளையினோ டுள்ளநினை, வாயினவே வரம்பெறுவ ரையுற வேண்டா வொன்றும், வேயன தோ ளுமைபங்கன் வெண்காட்டு முக்குளநீர், தோய்வினையா ரவர் தம்மைத் தோயாவாந் தீவினையே" எனத் திருவாய் மலர்ந்தருளிய வண்ணம், வேண்டுவார் வேண்டுவதே ஈபவராகிய சிவபெருமான் அச்சுதர் தவத்திற்கிரங்கி மோன நிலையையுடைய ஒரு புத்திரனை அத் திருக்குளத்தின் படிக்கரையில் அவர்முன் தோற்றுவித்து, இதனை உன் குழந்தையாக வளர்ப்பாயாக என்று அசரீரி வாக்களித்தனர். அவ்வாக்கினைக்கேட்டு, குழந்தையிருக்கக்கண்ட அச்சைவதபோதனர் அதை அளவற்ற காதலோடு இருகரங்களாலும் ஏந்தி எடுத்து மார்பேர்டணைத்து உச்சிமோந்து தமது மனைவியார்பால் கொடுத்தனர். பின்பு அவ்விருவரும் தங்களுக்குப் புத்திரப்பேற்றைத் தந்தருளிய திருவெண்காட்டீசர் திருநாமமாகிய "சுவேதவநப் பெருமான்" என்னும் திருநாமத்தையே அக்குழந்தைக்குஞ் சூட்டி மிகுகாதலோடு வளர்த்து வருவாராயினர். இதனைக்கண்ட ஊரவர்கள் *இக்குழந்தையை யாரோ பழுதுடையாள் பெற்றுக் குளக்கரையில்எறிந்துவிட்டாள்போலும். இவ்வச்சுதர் பிள்ளை பைத்தியம் பிடித்தூக்கொண்டு சிவபெருமான் தமக்கு அருளிச்செய்ததெனை எடுத்துவளர்க்கின்றனர் என்று பரிகசித்தனர். அச்சுதர் ஊரவர் கூறும் நிந்தனைகளால் மனம்வருந்தி நிற்கையில் திருவருட்செயலால் சுந்தர மூர்த்தி

சுவாமிகளைத் தடுத்தாண்ட தலமாகிய திருவெண்ணெய் நல்லூரி லிருந்து அவர் பத்தினியாரின் சகோதரர் காங்கேய பூபதியென் பவர் அவரிடம் வந்து விருந்துண்டு அங்குநடந்தன யாவையுங் கண்டு, அக்குழந்தையைத் தாம் சிலநாள் வளர்ப்பதாகச்சொல்லி அவரிடம் விடைபெற்றுத் தம்மிடத்திற்குக் கொண்டுபோய் வளர்த்து வந்தனர். இக்குழந்தை திருவவதாரஞ் செய்தபோதே சிவஞான தோடு அவதரித்தமையால் உலகத்தவரோடுபேசாமலும் விளையா மலும் மௌனமாயிருந்தது. அதனால் இக்குழந்தையை ஊரார் ஊமை யெனக்கூறினார்கள். இக்குழந்தை இரண்டு வயதில் மணலில் சிவலிங் கந்தாபித்துச் சிவபிரானையர்ச்சித்துத் தியானித்துக் கொண்டிருந் தது. அச்சமயத்தில் அவ்வழியில் கிருபாமூர்த்தியாய் கைலையினின் றும் தென்றிசையைநோக்கி எழுந்தருளிய பரஞ்சோதிமாமுனிவர் இக்குழந்தையின் பரிபக்குவத்தையும், குழந்தையின் மாட்டுத் தம் மனம் கவர்ந்திழுக்குந் தன்மையையும், சிவபிரான் திருவுள்ளக் குறிப் பையும் ஞானதிருஷ்டியால் அறிந்து, அக்குழந்தைக்கு உடனே சைவ தீக்ஷைசெய்து, மெய்கண்டதேவர் என்னுந் தீக்ஷாநாமங்கொடுத் தருளி, சிவஞானபோதத்தினைத் தந்தருளி, அதின் பொருள்களையுப தேசித்து, உலகமுய்யுமாறு அதைத்தமிழில் இயற்றக்கட்டளையிட்டுச் சென்றனர். மெய்கண்டதேவர் ஐந்து பிராயத்திற்குள் திருவெண் ணெய் நல்லூரில் எழுந்தருளியுள்ள பொல்லாப்பிள்ளையார் என்னும் காரணத்திருநாமமுடைய விநாயகக்கடவுளிடம் வேதசிவாகமங்களை யும் சிவஞானபோதத்தின் பொருள்களையும் தெளிவுபெறவுணர்ந்து, சிவஞானபோதத்திற்குப் பொல்லாப்பிள்ளையார் செய்துதந்த சூர் ணிகையைக்கொண்டு தமிழில் சிவஞானபோதமும் அதற்கு வார்த் திக உரையும் செய்தனர். இவ்வாறு பயின்றுவருவது வேறொரு வருக்கும் தெரியாமலிருந்தது. மெய்கண்டதேவர் தமக்குப் பொல் லாப்பிள்ளையார் அந்தரங்கமாகப் போதித்த பொருள்களைச் சிந்தித் தும் தெளிந்தும் நிட்டைகூடியும் இருந்தனரேயன்றி வேறொருசி தனையும் செயலுமில்லாது மௌனமாயிருந்ததனால் திருவெண்ணெய் நல்லூரிலுள்ளவர்களும் அவரை ஊமையென்றே சொல்லிக்கொண் டிருந்தார்கள். இதனால் காங்கேயபூபதிக்கு அச்சுதரினும் அதிக மனத்துயரமுண்டாயிருந்தது.

(இன்னும் வரும்)

ஞான விசாரணை.

இக்காலத்தில் உலகெங்கும் ஞான வாராய்ச்சியதிகரித்து வருகிறது. அச்சுக்கூடங்கள் மலிந்து கிடப்பதனால் பலர் கையிலும் ஞானநூல்கள் காணப்படுகின்றன. மதுபானம் செய்வோர் பிறர்மனை நயப்போர், உயிர்க்கொலை செய்வோர் முதலிய பஞ்சமாபாதகர்களும் ஞான ஆராய்ச்சிசெய்கிறார்கள். சிலர் பிறர்க்குரைத்து வயிறுவளர்க்கவும், புகழடையவுமே ஞான சாத்திரங்களைக்கற்கிறார்கள். சிலர் ஞானவாராய்ச்சி செய்வதற்குப் போதியகல்வி யில்லாவிடினும் கௌரவத்திற்கேனும் ஞான நூல்களைக்கையாளுகிறார்கள். இவற்றுள் உண்மை ஞான நூல்கள் மிகச்சிலவேயாகவும் போலி ஞான நூல்கள் பலவாகவும் இருக்கும். இவற்றின் தராதரங்களை யறியாமலேபலர் தங்கள் கையில்கிடைத்த புத்தகங்களையெல்லாம் ஞான நூல்களென்று மதித்துப்படித்து, தங்களுக்கு ஞானம்வந்து விட்டதாக எண்ணி, சரியை கிரியைகளை யசட்டைசெய்து ஆலயவழிபாட்டைக் கைவிட்டிருக்கிறார்கள். ஞானம் இவ்வளவு எளிதில் கிடைக்கும் கடைச்சரக்கன்று. உலகவாழ்க்கையைத் துரும்பென மதித்து மனைவிமக்களை விட்டு நீங்கி உடை உணவுமுதலியவற்றை வெறுத்துத் தவஞ்செய்யும் பெரியோர்களுக்கும் ஞானம் உண்டாவது கடினமானால், இரவும்பகலும் ஓய்வின்றிக் குடும்பப்படுகுழியில் விழுந்து புரண்டு, அவ்வாறு புரள்வதனாலுண்டாகுந் துன்பத்தையே இன்பமாகக்காணும் அறிவின் மாக்கள் ஞான நூல்களைப் படித்ததினாலேயே ஞானிகளாய் விடுவரோ! "திரிவிதலோகத் தரிதொரு ஞானி" எனவும், "பிரமாதி தேவர்களும் ஞானிகளுக்குக் குற்றேவல் செய்வர்" எனவும் நூல்கள் கூறுகின்றன.

திருமூலர் திருமந்திரம்.

எண்ணுயிர மாண்டு யோக மிருக்கினுங்
கண்ணா ரமுதினைக் கண்டறிவா ரில்லை
உண்ணாடி யுள்ளே யொளிபெற நோக்கிற்
கண்ணாடி போலே கலந்திருந் தானே.

ஞானத்தின் அருமை இவ்வாறிருக்க, சாமானிய மனிதர்கள் தங்களை ஞானிகளென மதித்து ஆலயவழிபாடாதிகளை விட்டிருத்தல் அந்தோ! பாவம்!! பாவம்!!!

கடவுள் "கற்றவர் விழுங்குங் கற்பகக்கனி" யாயிருத்தலால் மனிதர்களுக்கு ஞானவாராய்ச்சி இன்றியமையாததே. ஆனால், உண்மை ஞான நூல்களை உணர்ந்தபெரியோரிடம் கேட்டுச் சிந்தித்துத்தெளிந்து நிட்டைகூடினாலன்றி முத்திசித்தியாது.

தாயுமான சுவாமிகள் பாடல்.

கேட்டலொடு சிந்தித்தல் கேடிலா மெய்த்தெளிவால்
வாட்டமறு வுற்பவரோர் மாறுமோ—நாட்டமுற்று
மெய்யான நிட்டையினை மேவினர்கட் கன்றோதான்
பொய்யாம் பிறப்பிறப்பும் போம்.

ஞான நிட்டையிலக்கணம்—பதி பசு பாச விளக்கம்.

மக்களு மனையு நீத்து மாதரா ராசை நீத்துச்
சொர்க்கமே லாசை நீத்துச் சுத்தனாய்ப் பற்றொன் றின்றிக்
கற்கவேண் டியது நீத்துக் கருதிரு வினையு நீத்து
நிற்குண சிவந்தா னாகி நிற்பது ஞான நிட்டை.

இவ்வாறு தன்னைத்தானறிந்த தத்துவ ஞானியிடம் ஞானநூல்களைக் கேட்டுச் சிந்தித்துத் தெளிந்து நிட்டை கூடியிருத்தல் பலகோடி மனிதர்களுள் ஒருவருக்கு உண்டாகக்கூடும். ஆதலால் வெறும் ஞானவாராய்ச்சியோடு நின்றுவிடலாகாது. எவ்வளவு பாடுபட்டாயினும் நல்வினைகளையே செய்து புண்ணியத்தைச் சம்பாதித்துக் கொள்ளவேண்டும். உயிர் துறக்கவரினும் தீவினைகளைச் செய்யலாகாது சரியை கிரியைகளைக் கிரமமாய் அநுட்டித்துக் கடவுளை வழிபடவேண்டும். இப்படிச் செய்பவர்கள் கடவுளோடு ஒத்துச்சென்று அவர் திருவருளைக் கூடுவார்கள்.

திருவாசகம்.

பித்த னென்றெனை யுலகவர் பகர்வதோர் காரண மிதுகேளீர்
ஒத்துச்சென் றுதன் றிருவருட் கூடிடு முபாயம தறியாமே
செத்துப் போயரு நரகிடை வீழ்வதற் கொருப்படு கின்றேனை
யத்த னாண்டுதன் னடியரிற் கூட்டிய வதிசய மறியேனே.

சுத்தனைச் சமய நூல்களை யாராயினும் அவற்றினிடம் அறிவனவெல்லாம், புண்ணியம் செய்யவேண்டும், பாவத்தைச் செய்யாதொழியவேண்டும், கடவுளிடத்தில் உண்மையாகப் பத்தி செய்யவேண்டும் என்பனவே. புண்ணியமுடையார்க்கே கடவுளிடத்தில் பத்தியுண்டாகும். கடவுளிடத்தில் பத்திசெய்பவர்களுக்குப் புண்ணியம் மேலிட்டுப் பாவம் தேயும்.

தேவாரம்.

கற்றாங் கெரி யோம்பிக் கலியை வாராமே
செற்றார் வாழ் தில்லைச் சிற்றம் பலமேய
முற்றா வெண் டிங்கள் முதல்வன் பாதமே
பற்றா நின்றாரைப் பற்றா பாவமே.

(இன்னும் வரும்.)

ஆலய வழிபாடு.

ஆலயங்கள் கடவுள் வழிபாட்டிற்கென்றே அமைக்கப்பட்டமிக வும் பரிசுத்தமான இடங்களாம். மனைவி மக்கள் செல்வம் முதலிய வற்றால் மயங்கி, பலவிவகாரங்களிற் சிந்தனையைச் செல்லவிட்டிருக் கும் மனிதர்கள், அம்மயக்கப் பொருள்களும் விவகாரங்களும் மலிந்துகிடக்கும் வீடுகளிலிருந்து கடவுளைவழிபடுவதினும் ஆலயங் களுக்குச்சென்று கடவுளைவழிபடுதலே அதிகபலனைத்தரும். வீடு களில் கண்களுக்குத்தோன்றுவனவும், காதுகளால் கேட்கப்படுவன வும், பிறவும் மனதைத்தம்வசப்படுத்திக் கடவுள்வழிபாட்டைக்கெடுக் கும். ஆலயங்களில் அவ்வித இடையூறுகளிரா. ஆலயங்களில் நாம் காண்பன கேட்பன யாவும் நம்மனதையுருக்கி அன்பைப்பெருக்கும். அங்குவரும் மெய்யன்பர்களின் தரிசனவிசேடத்தாலும், அவர்கள் செய்துகாட்டும் வழிபாட்டின் விசேடத்தாலும் "நிலத்தியல்பா னீர் திரிந்*தற்று மாந்தர்க், கினத்தியல்ப தாகு மறிவு" என்னுந் திருக்குற ளுக்கிணங்க, எத்தகையோரும் புனிதமெய்துவர். அங்கு எங்கும் தெய்வத்திருவுருவங்கள் மந்திரபூர்வமாகப் பிரதிட்டித்திருத்தலால் பார்த்தவிடமெல்லாம் பராபரன் சந்நிதியாகத்தோன்றும். ஆலயங் களில் தெய்வத்திருவுருவங்களைத் தலையாரவணங்குவதனால் தலையா லாயபயனையும், கண்களாரக்காண்பதனால் கண்களாலாயபயனையும், கைகளாரக் கூப்பித்தொழுவதினால் கைகளாலாயபயனையும், கால் களாரவலம் வருவதனால் கால்களாலாயபயனையும், தரையில் வீழ்ந்து நமஸ்கரித்தலால் சகல உறுப்புகளாலாயபயனையும், வாயாரப்பாடுவத னால் வாயினாலாயபயனையும், அருச்சனைதோத்திரங்கள் முதலிய வற்றைக் காதாரக் கேட்டலினால் காதுகளாலாயபயனையும் பெறலாம். பலகாலங்களிலும் பலபெரியோர்கள் செய்யும் வழிபாட்டின் விசேட முதலியவற்றால் பலமகிமாதிசயங்களைப் பொருந்தியிருப்பன ஆலயங் களே. இதுபற்றியே "ஆலயந்தொழுவது சாலவுநன்று" என்று சொல்லப்பட்டது.

ஆலயவழிபாடு செய்வோர் அவ்வவ்வாலய வழிபாட்டிற்குரிய விதிகளை அசட்டை செய்யாமல் அத்தியாவசியமாய் அநுட்டித்தல் வேண்டும். அரசனைக் காணச்செல்லும் ஒருசேவகன், அதற்குரிய விதிகளின்படி உடைகளையும் சின்னங்களையுந்தரித்து, காலம்பார்த் துச் சென்று, அவன்முன் பயபத்தியுடனின்று, குறையிரந்து, வீண் காலம் போக்காமலும், வேறுகாரியஞ் செய்யாமலும், உடனே அர சன் மாளிகையைவிட்டு நீங்குவதுபோல், ஆலயவழிபாடு செய்வோர்

அவ்வக்கோயில் வழிபாட்டின் விதிகளையநுசரித்து அதற்குரிய உடையையும் சின்னங்களையுந்தரித்து, காலத்திற்சென்று, காதலாகிக் கசிந்து கண்ணீர் மல்கிக் கடவுளை வணங்கி, வீண்காலம் போக்காமலும் வேறு காரியஞ் செய்யாமலும் உடனே ஆலயத்தைவிட்டு நீங்குதல் வேண்டும்.

ஆலயவழிபாடு செய்யப்போகும்போது கடவுளுடைய பெருமையையும் அவர் நம்மிடத்தில் வைத்திருக்கும் அளவுபடாதகருணையையும், அவரை வணங்கி நாம் அடையப்போகும் ஒப்பற்றசுகத்தையும் சிந்தித்துக்கொண்டு ஆசைப் பெருக்கோடு போதல்வேண்டும். ஆலயத்தை யடைந்தபிறகு விதிப்படி பிரதட்சிண நமஸ்காரங்கள் செய்து கும்பிட்டுக்கொண்டே உள்ளே பிரவேசித்து, மனதைக்கடவுளுடைய திருவடியில் பதியவைத்து, மனங்கசிந்துருகத் தோத்திரஞ் செய்தல்வேண்டும். திருக்கோயிலைவிட்டு நீங்கும்போது கடவுளை விட்டுப் பிரியமாட்டாத சிந்தையோடு நீங்கவேண்டும்.

இவ்விதமாக ஆலயவழிபாடுசெய்தே இதுவரையில் எத்தனையோ பெரியோர்கள் முத்தியடைந்தார்கள். இன்னும் பலபெரியோர்கள் இவ்வாறாக வழிபாடு செய்கிறார்கள். ஆலயவழிபாட்டின் மேம்பாடு இவ்வாறிருக்க இக்காலத்தில் பலர் ஆலயவழிபாட்டை முற்றிலும் கைவிட்டிருக்கிறார்கள். இதற்குக்காரணங்கள் பலவிருப்பினும் அவையனைத்தும் சமயபோதனை இல்லாமையும், ஆலயங்களில் இக்காலத்திற்காணப்படும் குற்றங்களும் என்னும் இவ்விரண்டினுள் அடங்கும். இவையிரண்டுமே சைவசமயத்தின் ஜீரணத்திற்குங் காரணமெனவுந்தகும். இவற்றின் விஷயமாக இனிவரும் பத்திரிகைகளில் பலவியாசங்கள் வெளியிடப்படும்.

திருத்தாண்டகம்.

நிலைபெறுமா றெண்ணுதியே னெஞ்சே நீவா
நித்தலுமெம் பிரானுடைய கோயில் புக்குப்
புலர்வதன்முன் னலகிட்டு மெழுக்கு மிட்டுப்
பூமாலை புனைந்தேத்திப் புகழ்ந்து பாடித்
தலையாரக் கும்பிட்டுக் கூத்து மாடிச்
சங்கரா சயபோற்றி போற்றி யென்றும்
அலைபுனல்சேர் செஞ்சடையெம் மாதி யென்று
மாரூரா வென்றென்றே யலறா நில்லே.

சீ வ கா ரு ண் ணி ய ம்.

தன்னுயிர்போல் பிறவுயிர்களையும் நேசித்தல் சீவகாருணிய வொழுக்கமாம். இவ்வொழுக்கம் ஒன்றே மற்றெல்லா நல்லொழுக்கங்களையுந்தரும். இவ்வொழுக்கமொன்றே இம்மைமறுமைப் பயன்களோடு முத்தியின்பத்தையுந் தரும். கருணையைக் கொண்டே கருணையைப் பெறவேண்டுமாதலால், கடவுளின் அருளைப் பெறவேண்டுவோர் அவர் மக்களாகிய எல்லாவுயிர்களின்மேலும் கருணையுடையவர்களா யிருத்தல்வேண்டும். கருணையே கடவுளின் வடிவமாதலால் எல்லாவுயிர்களையும் தம்முடன் ஒக்கப்பார்க்கும் கருணையுடையவர்கள் முடிவில் இவ்வொழுக்க முதிர்ச்சியால் கடவுளின் வடிவத்தை யடைகிறார்கள். சீவகாருணிய வொழுக்கமே சைவசமய வொழுக்கமெனவும், இவ்வொழுக்கத்தால் ஆன்மாக்கள் சிவமாந்தன்மை யடைதலையே சிவசாயுச்சியம் எனவும் சொல்லப்படும்.

சீவகாருணியமுடையவர்கள் அக்காருணியமுதிர்ச்சியால் பிறவுயிர்களின் பொருட்டுத் தம்முயிரையுங்கொடுப்பர். "அன்பிலாரெல்லாந் தமக்குரியர் அன்புடையார், என்பு முரியர் பிறர்க்கு" என்றனர் பொய்யாமொழியார். இது ததீசிமுனிவர், சிபிச்சக்கிரவர்த்தி முதலிய பெரியோர்களின் திவ்விய சரித்திரங்களால் விளங்கும்.

சிபிச்சக்கிரவர்த்தியின் சரித்திரம்.

சிபிச்சக்கிரவர்த்தியென்பவர் அயோத்தியில் அரசாண்டசக்கிரவர்த்திகளில் ஒருவர். இவர் சீவகாருணிய ஒழுக்கத்தைமேற்கொண்டு மநுநீதிதவறாமல் அரசுபுரிந்து வருகையில், மறுமைப் பயனை விரும்பி உலகவாழ்க்கையைவெறுத்துக் காட்டையடைந்து சிவபெருமானைநோக்கி அரியதவஞ்செய்து கொண்டிருந்தனர். இவரது மனவன்மையைச் சோதிக்கவேண்டி பிரமதேவர் வேடுவவுருக்கொண்டு, அக்கினிதேவரைப் புறவடிவங்கொளச்செய்து, இருவருமாகச் சிபிச்சக்கிரவர்த்தி தவமாற்றும் காட்டையடைந்து, கிராதவேடம் பூண்ட பிரமதேவர் அம்பினால் புறாவையெய்ய, அதுதுடித்து அலறி தவஞ்செய்துகொண்டிருந்த சிபிச்சக்கிரவர்த்தியின் பாதங்களில் வீழ்ந்து "அபயம் அபயம் என்னை இரட்சித்தருளவேண்டும்" என்று ஓலமிட்டது. இதனைக்கண்ட சக்கிரவர்த்தி அப்புறாவைத் தன் இருகையாலெடுத்து அதுபடும் துயரத்தைக்கண்டு சகிக்கமாட்டாதவராய் மிகவருந்தி அப்புறாவைக் காப்பதே தாம் மேற்கொண்ட

தவமென வெண்ணி அதற்கு அபயமளித்தனர். வேடன் சக்கிர வர்த்தியை யணுகி "யான் எய்த புறுவைக்கொடும். யானும் என் மனைவிமக்களும் பசியால் வருந்துகின்றோம்" என்றனன். சக்கிர வர்த்தி வேடனைநோக்கி "அடாவேடா, இச்சிறிய பறவையைக் கொன்றுதின்றால் உனக்கும் உன் மனைவிமக்களுக்கும் பசியாறி விடுமோ? மேலும், இப்புறு என்னைச்சரணடைந்தமையால் இதற்குப் பதிலாக என் சரீரத்திலுள்ள மாமிசமனைத்தையும் அறுத்துக் கொடுத்தாலுங் கொடுப்பேன். இதை உன்னிடம் என்உயிர் துறக்க வரினுங் கொடேன்" என்றனர். இதைக் கேட்ட வேடன் "அப்படியானால் நீர் உமது சரீரத்திலிருக்கும் மாமிசத்தில் இப்புறுவின் எடையளவுகொடும்" என்றான். அதைக்கேட்ட சக்கிரவர்த்தி மிகவும் மனமகிழ்ந்து, தன்சரீரத்தினின்றும் கொய்தெடுத்த மாமிசத்தையும் ஒருஎலும்பையுங்கொண்டு தராசாக்கி, அதை இடதுகையிற் பிடித்து, ஒருதட்டில் புறுவைவைத்து மற்றொருதட்டில் அப்புறுவினளவிற்குத் தன்சரீரத்திலுள்ள மாமிசத்தைக் கொய்துவைத்தனர். அவ்வாறுவைத்தது புறுவின் எடைக்குங் குறைந்திருந்ததனால் மறுபடியும் கொய்துவைத்தனர். அதுவுங் குறைவதைக்கண்டு பலமுறை யறுத்துவைத்தனர். அப்போதும் குறைவாகவே யிருக்கக்கண்டு சிறிதும் மனந் தளராமல் வேடனைப்பார்த்து "நீ இத்தராசைப்பிடித்துக்கொள்; குறைவாயிருக்கும் மாமிசத்திற்குப் பதிலாக நான் இவ்வெலும்புக் கூட்டோடு தராசிலேறுகிறேன்" என்று சொல்லி அத்தராசிலேறி நின்றார். இவ்வாறு அவர்ஏறின மாத்திரத்தில் தராசின் இரண்டுதட்டுகளும் சம எடையாயிருந்தன. இதனைக் கண்டதும் சக்கிரவர்த்தி மிகவும் மனமகிழ்ந்து, வேடனை நோக்கி "என்னைத்தின்று நீயும் உன்மனைவிமக்களும் பசியாறுங்கள்" என்றனர். இவ்வாறு ஒரு அற்பபறவைக்காகத் தன்உடலையறுத்துக் கொடுத்ததுமன்றி, தன்னைப் புசிக்கும்படியாகவும் கொடுத்த இப்பெரியோரது சீவகாருணியத்தை யளவிடயாவரால் கூடும். இவரது சீவகாருணிய வொழுக்கத்தைக் கண்ட பிரமதேவரும் அக்கினிதேவரும் மிகவும் அற்புதமெய்தி தங்கள் தேவஉருவத்தோடு காட்சி தந்து, அவர்க்குவேண்டிய பலவரங்களை உதவி ஆசிகூறி மறைந்தனர்.